

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 24/08/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ CÁCH ĐỐI TRỊ PHIỀN NÃO

Nhiều người nói rằng, khi họ chưa tu hành thì họ không cảm thấy phiền não, khi họ bắt đầu tu thì họ cảm thấy phiền não càng lúc càng nhiều. Khi chúng ta chưa tu, chúng ta không kiểm soát, chúng ta tùy thuận theo phiền não nên chúng ta không thấy có phiền não. Khi chúng ta bắt đầu kiểm thì chúng ta cảm thấy phiền não rất nhiều, chúng ta càng kiểm soát thì phiền não càng nhiều. Có người nói, trước đây họ không vọng tưởng nhưng khi họ ngồi tụng Kinh, niệm Phật thì phiền não ùn ùn kéo về. Đáng sợ nhất là những việc sai trái họ làm trong quá khứ hiện về. Nhiều người không dám ngồi tụng Kinh, niệm Phật, tĩnh tâm vì khi đó, những tội lỗi của họ hiện về một cách rõ ràng, như vừa xảy ra ngày hôm qua. Đây là ý nghĩ sai lầm! Chúng ta không đối trị, kiểm soát phiền não thì phiền não sẽ ngày càng nhiều. Chúng ta còn thấy, còn nhận ra phiền não thì chúng ta còn có cách để đối trị.

Chúng ta tu tập thì chúng ta sẽ dần dần kiểm soát được tập khí, phiền não, từ đó dần loại bỏ, hạn chế phiền não. Chúng ta phải dụng tâm để đối trị thì chúng ta sẽ dần làm được điều này. Những người tùy thuận theo tập khí, phiền não thì sẽ không thể loại bỏ được phiền não. Thí dụ, có người thích ăn thịt nên khi ngửi thấy mùi thịt thì mắt họ “*sáng trung*”. Nhiều loài động vật như voi, ngựa, trâu, bò, chỉ ăn thực vật nhưng chúng vẫn to khỏe. Các loài chồn, cáo, sư tử, hổ báo, thích ăn thịt vì chúng không thể kiểm soát tập khí từ nhiều đời, nhiều kiếp. Chúng ta thường tùy thuận mà không tìm cách để đối trị tập khí. Những người thích uống cafe, khi ngửi thấy mùi cafe mà không được uống thì họ sẽ run tay. Chúng ta tự tạo cho mình thói quen thích uống cafe, rượu bia, hút thuốc lá.

Hàng ngày, chúng ta vẫn bị tập khí sai sự. Công cuộc đối trị phiền não là một câu chuyện rất dài! Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đã hoàn toàn thất bại đối với việc đối trị tập khí, phiền não. Đời này, kiếp này, nếu chúng ta tiếp tục thất bại thì chúng ta vẫn phải đi vào luân hồi sinh tử. Trong Kinh nói: “*Vô kỳ xuất ly*”. Chúng ta không có kỳ hạn để có thể ra khỏi luân hồi. Người tù chung thân, tù nhiều năm thì họ vẫn có kỳ hạn nhưng chúng ta ở trong vòng sinh tử không có kỳ hạn.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa ngày ngày đọc sách, tham cứu Phật Kinh, sách Thánh Hiền, nếu ba ngày chúng ta không đọc sách thì diện mạo của chúng ta*

đã khác!”. Chúng ta không đọc sách thì tập khí từ vô lượng kiếp sẽ khởi hiện hành. Tập khí của chúng ta đã có từ nhiều đời, chúng nhiều đến vô lượng, vô biên. Chúng ta thường có những tập khí như lười biếng, tham ăn, buông lung, phóng túng, hoang phí. Có những tập khí đã hiện ra một cách rõ ràng nhưng có những tập khí ẩn nấp ở những hình thức khác, nếu không có giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta không thể nhận ra chúng. Phật nói với các đệ tử: **“Bao giờ các ông là A-la-hán thì các ông mới tin vào chính mình!”**. A-la-hán là các bậc đã chứng lậu tận thông, không còn sinh tử, luân hồi. Chúng ta là phàm phu, chúng ta rời Phật Kinh, rời giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền, rời sự dẫn đạo minh bạch của người sáng suốt thì chúng ta chỉ làm theo tập khí phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không có trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền, của những bậc Thầy sáng suốt thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của các Ngài”**. Chúng ta mượn nhờ trí tuệ của các Ngài bằng cách chúng ta nghe lời, làm theo lời dạy của các Ngài. Nếu chúng ta làm mọi việc đều thừa hỏi thì việc làm của chúng ta sẽ không có sai sót. Chúng ta thường ngông cuồng, ngạo mạn, **“tự dĩ vi thị”**, tự cho mình là biết nên chúng ta luôn gây ra hư hại. Ở thế gian, mỗi lĩnh vực đều có chuyên gia, chúng ta chỉ cần hỏi họ thì chúng ta sẽ tránh được sai sót. Thí dụ, khi chúng ta làm bể chứa nước thì chúng ta phải học hỏi các chuyên gia cách để chống thấm.

Nhà Phật dạy chúng ta: **“Y giáo phụng hành”**. Chúng ta nghe lời dạy và làm theo thì chắc chắn chúng ta không mắc phải sai lầm. Hàng ngày, từ việc nhỏ đến việc lớn chúng ta đều muốn tự làm theo ý mình. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đừ ngông cuồng không nghe theo lời của Phật Bồ Tát. Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta thường không chịu thừa hỏi, tham vấn những người có kinh nghiệm. Người xưa nói: **“Cha Mẹ ăn muối nhiều hơn chúng ta ăn cơm. Cha mẹ đi trên cầu còn nhiều hơn chúng ta đi trên đường”**. Người trước có sự từng trải, thấu hiểu cuộc đời hơn chúng ta rất nhiều. Chúng ta có thể sai sót trong khoảng thời gian ngắn vài tháng nhưng nếu chúng ta sai sót trong nhiều năm thì chúng ta không thể tha thứ!

Tổ Sư Đại Đức nhắc chúng ta: **“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ”**. Chúng ta muốn tự tánh hiển lộ thì chúng ta phải **“y giáo phụng hành”**. Chúng ta không thể mãi sai sót bởi vì chúng sanh đau khổ, những người xung quanh đang mong chờ chúng ta hoàn thiện mình. Chúng ta phải phản tỉnh về việc này! Cổ Thánh Tiên Hiền đều đã làm sẵn chuẩn mực cho chúng ta từ việc nhỏ đến việc lớn, cách khởi tâm động niệm, cách đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác. Chuẩn mực giống như **“cái khuôn”**, chúng ta làm đúng theo khuôn thì chúng ta không thể sai. Chúng ta ngông cuồng nên chúng ta có sai sót. Đối với việc lớn sinh tử mà chúng ta sai sót thì chúng ta không thể trách ai! Có người oán trách Phật Bồ Tát không từ bi nhưng đó là do họ không nghe theo lời các Ngài. Các bậc Thánh Hiền thế gian, xuất thế gian đã làm ra chuẩn mực cho chúng ta, chúng ta mượn nhờ trí tuệ, chúng ta nghe theo lời các Ngài thì chúng ta chắc chắn sẽ không sai!

Tôi lớn lên như một cây ngô đồng, mọc dại ở ngoài đồng. Khi tôi bắt đầu tập đi dạy học, tôi hướng về Phật Bồ Tát để học tập. Khi tôi gặp được bộ đĩa của Hòa Thượng, tôi nghe lời dạy và làm theo. Có người nói với tôi: “*Mãi đến bây giờ Thầy vẫn đúng!*”. Tôi đã phải trải qua rất nhiều ngày tháng để tôi luyện bản thân. Chúng ta muốn 5 năm, 10 năm, 20 năm không có sai sót thì chúng ta phải “*y giáo phụng hành*”. Hòa Thượng thường nói: “*Tôi mãi mãi là một người học trò*”. Khi Hoà Thượng giảng Kinh, thuyết pháp, Ngài đều nhắc đến lời của những vị Thầy của mình là Giáo sư Phương Đông Mỹ, Đại sư Chương Gia, Lão sư Lý Bình Nam. Đây chính là bí quyết của một người thành công. Tại sao chúng ta không học theo bí quyết này? Đây chính là bí quyết để chúng ta không có sai sót trong cuộc sống hàng ngày hay trên con đường vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa ngày ngày đọc sách của Cổ Thánh Tiên Hiền, đem những lời dạy đó soi rọi vào hành vi của ba nghiệp thân, khẩu, ý. Hàng ngày, chúng ta phải áp chế tập khí, phiền não của chính mình. Nếu một ngày mà chúng ta không nghe, không đọc, không tiếp nhận lời dạy của Cổ Thánh Tiên Hiền thì tâm bệnh của chúng ta sẽ hiện lên đầy đủ*”. Hiện tại, chúng ta không cần tự đọc sách, tự tìm tòi, nghiên cứu, chúng ta đã học xong 1200 chuyên đề, chúng ta chọn một chuyên đề bất kỳ thì chúng ta đều thấy những tập khí, thói xấu của chúng ta ở trong đó. Tâm bệnh của chúng ta là háo danh, háo lợi, “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*” hiện lên đầy đủ.

Hòa Thượng nói: “*Ngài Lục Tổ Huệ Năng, Tổ Sư của Thiên Tông nói: “Người chân thật tu hành không thấy lỗi thế gian”. Câu nói này rất quan trọng, có thể giúp chúng ta tu hành có thành tựu. Người chân thật tu hành không thấy lỗi thế gian mà chỉ thấy lỗi của chính mình. Nếu chúng ta không thấy lỗi của chính mình chỉ thấy lỗi của thế gian thì chúng ta nhất định đọa ba đường. Đây là lời khẳng định chắc chắn 100%*”. Chúng ta chỉ thấy lỗi của mình để chúng ta ngày ngày kiểm soát chính mình. Người chân thật tu hành là người chân thật muốn thay đổi, chúng ta dành thời gian kiểm soát lỗi của chính mình thì chúng ta không có thời gian nhìn lỗi người khác.

Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta vẫn đang lãng phí phước báu trong chính sinh mạng mà chúng ta không nhận ra. Chúng ta làm theo ý mình, chúng ta làm hư hại, tổn hại tài vật thì chúng ta đang tổn hại phước báu của chính mình. Trước mặt tôi, những chiếc máy quay có giá mấy chục triệu đều đã bị hỏng, có những người lắp ngược thẻ nhớ, sau đó họ lại cố gắng kéo ra. Ngày ngày, chúng ta không tạo ra phước báu mà chúng ta lãng phí phước báu trong vận mạng. Người thế gian nói: “*Lộc tận thì nhân vong*”. Phước hết thì chúng ta sẽ không giữ được mạng. Người biết ngày ngày tạo phước thì cuộc sống của họ sẽ hanh thông, không có chướng ngại. Người hoang phí phước báu thì họ sẽ ngày càng gặp nhiều chướng ngại.

Hoà Thượng nói: **“Những sai sót của chúng ta là do chúng ta không “hồi quang phản chiếu”. Làm thế nào để chúng ta ngay đời này thoát ra khỏi tam giới, lục đạo, thập pháp giới vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, thành tựu viên mãn Phật đạo? Chúng ta muốn làm được điều này thì chúng ta cần trừ bỏ những chướng ngại của chính mình”**. “Hồi quang phản chiếu” là chúng ta xem lại những lỗi lầm của mình. Chúng ta phải quán chiếu mỗi ngày qua đi chúng ta đã làm được gì cho chúng sanh và cho chính mình? Câu nói này quá cao, nếu không có người giải thích thì chúng ta không thể hiểu rõ. Chúng ta quán sát xem tập khí của chúng ta đã được trừ bỏ hay vẫn còn nguyên? Có nhiều người cho rằng, họ đã tu mười năm, họ đã trừ bỏ được nhiều tập khí nhưng ngay trong cuộc sống thường ngày họ vẫn làm rất nhiều việc sai trái. Đây là lí do học Phật nhiều nhưng người thành tựu rất ít.

Hòa Thượng nói: **“Chướng ngại thứ nhất là cta ngày ngày mong muốn người khác phải nghe theo mình, ý niệm này chính là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, đây là căn gốc của sáu cõi luân hồi, chúng ta nhất định phải xả bỏ. Chướng ngại thứ hai là chúng ta muốn chiếm hữu, không chế tất cả người, sự vật”**. Ngày ngày, chúng ta phải lắng nghe Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền và những người Thầy sáng suốt, chúng ta không mong người khác phải nghe theo chúng ta. Chúng ta luôn cho rằng mình là người biết nên chúng ta muốn không chế người khác. Đây là hai tâm bệnh lớn của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Trong tất cả mọi việc, chúng ta không có ý niệm được mất, không có ý định chiếm hữu, không chế vậ thì chúng ta chắc chắn sẽ được đại tự tại. Nhà Phật gọi đây là chân thật giải thoát, chân thật đại tự tại”**. Chúng ta phải làm mọi việc bằng tâm chân thành, không có ý niệm được mất. Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền chắc chắn không sai, chúng ta chỉ cần nghe lời, làm theo các Ngài. Chúng ta có ý niệm sợ được, sợ mất, sợ rằng việc không viên mãn thì việc làm của chúng ta sẽ bị cản trở. Mấy chục năm nay, tôi nghe lời, làm theo lời dạy của Hòa Thượng. Hòa Thượng đã dành cả cuộc đời làm ra biểu pháp, chúng ta chỉ cần làm theo lời Ngài, chúng ta nhất định không thêm vào hay bớt đi một ý nào. Người thế gian thích **“cắt chương đoạn ngữ”**. Chúng ta làm khác đi một chút thì chắc chắn kết quả sẽ khác đi. Nhiều người học Phật tưởng rằng mình đang được đại tự tại, đại giải thoát. Trong chúng ta vẫn còn ý niệm được mất, vẫn còn **“danh vọng lợi dưỡng”** thì chúng ta vẫn chưa được tự tại.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta vẫn sợ được sợ mất, vẫn có ý niệm không chế mọi sự, mọi việc thì chúng ta sẽ bị phiền não, bị trói buộc, chúng ta không thể tự tại. Chúng ta không tự tại không phải do người khác mà do chính chúng ta tạo ra. Chúng ta tự tại cũng không phải do người khác mà do chính chúng ta làm ra. Chúng ta phải hiểu rõ ràng, tường tận chân tướng, sự thật này”**. Có người nói, bài giảng hàng ngày của tôi quá cao so với họ, đây là lời trung thực của họ. Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta vẫn còn nhiều tập khí, phiền não, nếu chúng ta tưởng rằng mình sắp đạt được tự tại, sắp được vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta đã

vọng tưởng. Chúng ta muốn học được pháp tu, muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì trước tiên chúng ta phải loại trừ tập khí, phiền não.

Hòa Thượng nói: ***“Trí tuệ của chúng ta không phải có được do học, trí tuệ là từ nơi tự tánh của chúng ta hiển lộ ra. Chúng ta loại trừ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì tự nhiên trí tuệ của chúng ta sẽ hiển lộ”***. Chúng ta muốn có thành tựu thì trước tiên, chúng ta phải loại trừ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta phải nghe kỹ, học câu nào làm câu đó!

Tập khí của chúng ta vẫn còn nguyên thì việc làm của chúng ta không thể chân thật lợi ích cho chúng sanh. Chúng ta còn *“danh vọng lợi dưỡng”* thì việc làm đó của chúng ta là vì *“danh vọng lợi dưỡng”* mà làm. Trong chúng ta vẫn còn *“tham, sân, si, mạn”* thì chúng ta vì *“tham, sân, si”*, ngạo mạn mà làm. Khi đó, chúng sanh không có lợi ích mà chính chúng ta cũng không có được lợi ích. Bài trước, Hòa Thượng nhắc, chúng ta niệm Phật thì chúng ta phải niệm ra được tâm thanh tịnh, tâm từ bi, rồi dùng tâm thanh tịnh, từ bi để đề khởi câu Phật hiệu, khi đó câu Phật hiệu của chúng ta sẽ chân thật có lực. Nhiều người tưởng rằng họ đang làm việc lợi ích chúng sanh nhưng họ vẫn làm vì *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*. Chúng ta cho rằng chúng ta làm phải hơn người khác, chúng ta làm phải thành công thì chúng ta đã làm bằng tâm ngạo mạn. Chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành, chúng ta nỗ lực làm thật tốt để chúng sanh có lợi ích thiết thực là được.

Người học Phật phải bắt đầu làm từ căn bản. Chúng ta chưa làm được từ căn bản thì chúng ta không thể có thành tựu. Chúng ta học Phật, ngay khi chúng ta bắt đầu làm một việc nào đó thì chúng ta đã có sự an lạc, giải thoát. Chúng ta xa lìa *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”* thì chúng ta làm một việc nhỏ, tâm chúng ta cũng rất an lạc. Chúng ta làm việc lớn nhưng chúng ta làm vì thỏa mãn tham, sân, si, mạn thì chúng ta không thể an vui, hạnh phúc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!